

Stockholm 2017-05-30

Raziyeh Khodayari

Raziyeh.khodayari@energiforetagen.se

Jakob Sahlén

jakob.sahlen@avfallsverige.se

Miljö- och energidepartementet

m.registrator@regeringskansliet.se

Naturvårdsverket

registrator@naturvardsverket.se

forbranning@naturvardsverket.se

Önskemål om ändring av 32 § förordning (2013:253) om förbränning av avfall

Energiföretagen

Energiföretagen Sverige ger röst åt omkring 400 företag som producerar, distribuerar, säljer och lagrar energi. Energibranschen investerar omkring 30-35 miljarder kronor årligen. Med rätt förutsättningar kan vi fortsätta trygga energileveranserna till hushåll, företag och samhälle - varje sekund, året om - samtidigt som vi driver på den förändring som möjliggör framtidens energisystem. Vårt mål är att; utifrån kunskap, en helhetssyn på energisystemet och i samverkan med vår omgivning, utveckla energibranschen – till nytta för alla.

Avfall Sverige

Avfall Sverige är branschorganisationen inom avfallshantering och återvinning. Det är Avfall Sveriges medlemmar som ser till att avfall tas om hand och återvinns i landets alla kommuner. Vi gör det på samhällets uppdrag: miljösäkert, hållbart och långsiktigt. Vår vision är "Det finns inget avfall". Vi verkar för att förebygga att avfall uppstår, att mer återanvänds och att det avfall som uppstår återvinns och tas om hand på bästa sätt. Kommunerna och deras bolag är ambassadör, katalysator och garant för denna omställning.

Avfall Sverige bildades redan 1947 och har omkring 400 medlemmar. Avfall Sveriges medlemmar är kommuner, kommunalförbund, kommunala bolag och kommunala regionbolag inom avfall och återvinning. Deras kunder utgör Sveriges invånare och en stor del av näringslivet. Genom medlemmarna representerar Avfall Sverige Sveriges befolkning. I Avfall Sverige ingår, som associerade medlemmar, ett hundratal tillverkare, konsulter och privata utförare aktiva inom avfallshantering.

Sammanfattning

Energiföretagen och Avfall Sverige föreslår att 32 § förordningen om förbränning av avfall ges följande lydelse.

32 § En förbränningsanläggning ska vara konstruerad, utrustad och byggd samt drivas på ett sådant sätt att, även under de mest ogynnsamma förhållandena, temperaturen hos rökgaserna i förbränningsprocessen vid förbränning av avfall höjs på ett kontrollerat och homogent sätt till

I förordningen om förbränning av avfall ställs detta krav på att förbränningsanläggningar ska vara konstruerade, utrustade och byggda samt drivas på ett sådant sätt att, även under de mest ogynnsamma förhållandena, temperaturen hos rökgaserna i förbränningsprocessen höjs på ett kontrollerat och homogent sätt till en given temperatur under minst två sekunder. I bakomliggande EU-direktiv anges, till skillnad från i svenska bestämmelser, att kravet gäller de gaser som uppstår *vid förbränning av avfall*.

Syftet med bestämmelsen är rimligen att säkerställa destruktion eller förhindra bildning av svårnedbrytbara föroreningar som kan uppstå vid förbränning av avfall.

I de utredningar och förslag som ligger till grund för förordningen om förbränning av avfall framgår inte att skärpningen i relation till bakomliggande direktiv har införts avsiktligt.

Konsekvenserna av denna skärpning i relation till EU-direktivets syfte och lydelse kan i många fall vara betydande för framförallt det 50-tal samförbränningsanläggningar som finns i Sverige. Detta då kraven på förbränningstemperatur inte alltid kan innehållas vid t.ex. låg last, varför en efterlevnad av kraven inte kommer att vara möjlig trots att inget avfall förbränns och behovet av hög temperatur inte finns. Det får till konsekvens att förbränningsanläggningarna antingen inte kan förbränna avfall som samförbränningsanläggningar eller inte drivas vid låg last med reguljära bränslen så som t.ex. skogsbränslen och trä som inte tillförts halogener eller metaller.

Av dessa skäl bör bestämmelsen ändras i enlighet med direktivets ursprungliga ordalydelse och syfte.

Bakgrund

I artikel 50.2 direktiv 2010/75/EU om industriutsläpp finns följande bestämmelse om den temperatur som ska uppnås i rökgaserna från förbränning av avfall.

2. Avfallsförbränningsanläggningar ska konstrueras, utrustas, byggas och drivas på ett sådant sätt att *temperaturen hos de gaser som uppstår vid förbränning av avfall* efter den sista inblåsningen av förbränningsluft, även under de mest ogynnsamma förhållanden, höjs på ett kontrollerat och homogent sätt till minst 850 °C i minst två sekunder.

Samförbränningsanläggningar ska konstrueras, utrustas, byggas och drivas på ett sådant sätt att *temperaturen hos de gaser som uppstår vid samförbränning av avfall*, även under de mest ogynnsamma förhållanden, höjs på ett kontrollerat och homogent sätt till minst 850 °C i minst två sekunder.

Bestämmelsen är införd genom 32 § förordning (2013:253) om förbränning av avfall. Dock utan att hänsyn tas till att kravet ska gälla för gaser som uppstår vid förbränning av avfall.

32 § En förbränningsanläggning ska vara konstruerad, utrustad och byggd samt drivas på ett sådant sätt att, även under de mest ogynnsamma förhållandena,

temperaturen hos rökgaserna i förbränningsprocessen höjs på ett kontrollerat och homogent sätt till

1. minst 850 grader Celsius och håller minst den nivån under minst två sekunder, eller

[...]

Tidigare återfanns motsvarande bestämmelser i artikel 6.1 och 6.2 i direktiv 2000/76/EG om förbränning av avfall. Dessa bestämmelser var införda genom 5 och 8 §§ i Naturvårdsverkets föreskrifter om avfallsförbränning (NFS 2002:28). Inte heller i Naturvårdsverkets föreskrifter har det förtydligats att kravet enbart gäller då gaserna uppstår vid förbränning av avfall. Föreskrifternas bestämmelser skulle, till följd av utformningen av regeringens bemyndigande till Naturvårdsverket, tolkas utifrån lydelsen av bestämmelserna i bakomliggande EG-direktiv. En direktivsenlig tillämpning har därför skett vid många anläggningar. Dessutom var en avvikelse från bestämmelsen inte straffsanktionerad då de införts som en myndighetsföreskrift. Därför aktualiserades inte frågan tidigare på samma sätt som idag. Idag är reglerna införda i en förordning, vilket innebär att bestämmelsen inte kan tolkas utifrån lydelsen av det bakomliggande EU-direktivet. Dessutom är bestämmelsen straffsanktionerad.

Bestämmelsernas syfte

Kravet om förbränningstemperatur är infört i direktivet för att säkerställa god förbränning och destruktion av mer svårnedbrytbara föreningar (t.ex. halogenerade kolväten) som förekommer i eller kan uppstå vid förbränning av avfall.

Motsvarande krav ställs inte på andra förbränningsanläggningar. Detta då risken för bildning och utsläpp av halogenerade kolväten och andra föreningar är betydligt lägre vid dessa anläggningar. Detta reflekteras i att inga sådana krav på förbränningstemperatur har införts för anläggningar som inte förbränner avfall, så som bl.a. förordning (2013:252) om stora förbränningsanläggningar, direktiv 2015/2193/EU om begränsning av utsläpp till luften av vissa föroreningar från medelstora förbränningsanläggningar samt dokument om bästa möjliga teknik för stora förbränningsanläggningar (LCP-BREF).

Konsekvenser av föreslagen ändring

Genom den ändring som vi föreslår kan de konsekvenser av befintliga bestämmelse som beskrivs nedan undvikas.

Förbränning av reguljära bränslen utan inblandning av avfallsbränslen sker under långa perioder vid *samförbränningsanläggningar* på samma sätt som i *vanliga* förbränningsanläggningar, där risken för utsläpp av bl.a. halogenerade kolväten också är små.

Under delar eller stora delar av året drivs många anläggningar vid lägre effekt eftersom behovet av värmeleverans är lågt. Under dessa perioder är det svårt eller omöjligt att upprätthålla förbränningstemperaturen över 850° C i två sekunder, utan stödeldning med olja.

En skyddsfunktion är införd i förordningens 28 § som innebär att förbränning av avfall förhindras från att tillföras till pannan innan föreskriven temperatur uppnås eller då temperaturen inte kan innehållas. Syftet är då rimligen att reguljära bränslen tillförs tills att tillräcklig temperatur uppnåtts igen.

Då temperaturkravet som det nu är infört i 32 § även gäller vid förbränning av reguljära bränslen¹ är den enda möjligheten att uppfylla kravet att upphöra med driften av pannan om temperaturkravet inte kan innehållas under en period.

Bestämmelserna i 105 § medger visserligen att alternativa temperaturer eller uppehållstider kan medges efter beslut från tillstånds- eller tillsynsmyndighet. Detta skulle kunna medge att andra temperaturkrav skulle kunna ställas vid förbränning av reguljära bränslen. En lättnad från kraven i 32 § får dock enligt 35 § enbart medges om i många fall de strängare krav för utsläpp av kolmonoxid (CO) och totalt organiskt kol (TOC) i rökgaserna som gäller för avfallsförbränningsanläggningar kan klaras. Dessa strikta utsläppskrav är i många fall, till skillnad från rena avfallsförbränningsanläggningar, mycket svåra eller till och med omöjliga att innehålla vid driftförhållanden och den utformning som råder vid reguljära förbränningsanläggningar.

En strikt tillämpning av kraven som följer av 32 § är därför, för framförallt de ca 50 samförbränningsanläggningarna i Sverige, i praktiken omöjlig att efterleva. Detta då kraven på förbränningstemperatur inte alltid kan innehållas vid t.ex. låg last då inget avfall förbränns. Det får till konsekvens att man vid dessa förbränningsanläggningar måste upphöra permanent med samförbränning av avfall. Alternativt att stödproduktion/stödeldning med olja införs vid dessa anläggningar med ökade utsläpp av fossil koldioxid som följd.

Det är därför angeläget att så snart som möjligt ändra bestämmelsen så att den är i linje med såväl direktivets syfte som dess faktiska lydelse.

Förslag till ändring

Vi föreslår följande ändring av 32 §.

Nuvarande lydelse	Förslag till ny lydelse
32 § En förbränningsanläggning ska vara konstruerad, utrustad och byggd samt drivas på ett sådant sätt att, även under de mest ogynnsamma förhållandena, temperaturen hos rökgaserna i förbränningsprocessen höjs på ett kontrollerat och homogent sätt till	32 § En förbränningsanläggning ska vara konstruerad, utrustad och byggd samt drivas på ett sådant sätt att, även under de mest ogynnsamma förhållandena, temperaturen hos rökgaserna i förbränningsprocessen <u>vid förbränning av avfall</u> höjs på ett kontrollerat och homogent sätt till
1. minst 850 grader Celsius och håller minst den nivån under minst två sekunder, eller	1. minst 850 grader Celsius och håller minst den nivån under minst två sekunder, eller
2. minst 1 100 grader Celsius och håller minst den nivån under minst två sekunder, om förbränningen avser farligt avfall som innehåller mer än 1 procent organiska halogenföreningar uttryckt som klor.	2. minst 1 100 grader Celsius och håller minst den nivån under minst två sekunder, om förbränningen avser farligt avfall som innehåller mer än 1 procent organiska halogenföreningar uttryckt som klor.
[...]	[...]

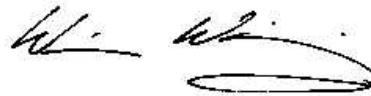
¹ Med reguljära bränslen avses här vanliga bränslen som normalt inte betraktas som avfallsbränslen.

Energiföretagen Sverige

Pernilla Winnhed

Avfall Sverige

Weine Wiqvist